

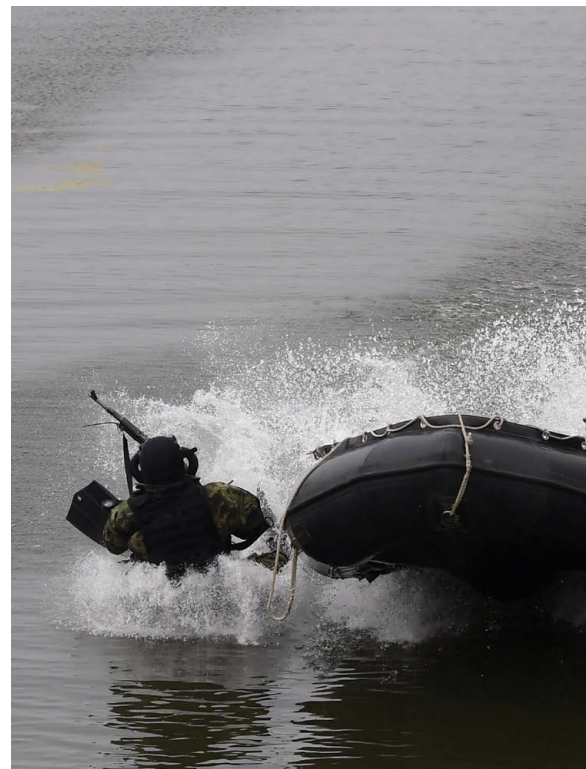
63. падобранска бригада

ВИШЕ ОД ПРОФЕСИЈЕ

Пише Зоран МИЛАДИНОВИЋ

Налазимо се у јединици која је симбол не само војног падобранства у Србији већ и много шире. Падобранци су, доказавши се и у миру и рату, изградили високу лествицу циљева за сваког војника, ратника, патриоту, професионалца и борца који држи до војничке части. Зато не чуди што и *Правило скакања падобраном*, које регулише односе у падобранској служби, наводи да сам начин живота, од исхране, понашања и свега осталог, не само у току обуке већ и у свакодневном животу, утиче на статус и ефикасност сваког падобранца. Остаје сушта истина да је једном падобранац – увек падобранац.

Познавајући многе бивше и садашње војнике и старешине из строја 63. падобранске бригаде, сагледавајући оно што чине ван своје јединице, једно од питања команданту 63. падобранске бригаде бригадном генералу Ненаду Зонићу и његовим сарадницима било је управо зато везано за специфичан, атрактиван и узбудљив животни стил падобранаца, док су друга посвећена обуци, опремању, попуни, падобранском вишедоју и предстојећем обележавању дана падобранске бригаде и крсне славе јединице. Слушајући одговоре, непрестано ми је пролазила мисао да се налазим у јединици која је симбол не само војног падобранства у Србији већ и много шире, док су падобранци, доказавши се и у миру и у рату изградили високу лествицу ци-

лева за сваког војника, ратника, патриота, професионалца и борца који држи до војничке части. Помену- те чињенице никада нису оспорили ни противници падохранца у про- теклим ратовима на просторима не- кадашње Југославије, док су потврде стизале са свих страна, па и од при- падника специјалних јединица најве- ћих светских оружаних сила.

ВИСОКА ЛЕСТВИЦА

– Падохранство толико уђе у крв да то уистину није више само професи- ја већ и стил живота – каже бригад- ни генерал Ненад Зонић. – Различи- те обуке које се проводе у бригади не- мају само за циљ индивидуалну оспо- собљеност, оне служе и да развијају и јачају колективни дух и међусобну повезаност свих припадника. Од тог колективитета и свеприсутног осећа- ја припадности јединици није дале- ко до закључка да се готово сви па- дохранци на исти начин односе пре- ма својим професионалним задаци- ма, док већина њих има и сличне при- ватне животе, пријатеље, хобије, љу- бав према природи и лепим, да не ка- жем, екстремним спортовима. Зани-

Бригадни генерал
Ненад Зонић

Пут је јасан. Ми смо најбрже растућа јединица у Војсци Србије, захваљујући једино могућем принципу добровољности и приоритету у попуни. Ко год од војника и официра жели, може постати наш члан, наравно ако успешно савлада селективну обуку, има потребне психофизичке и здравствене способности и одређене безбедносне верификације.

мљиво је да чак и *Правило скакања њадохраном*, које регулише односе у падохранској служби, наводи да сам начин живота, од исхране, понашања и свега осталог, не само у току обуке већ и у свакодневном животу, утиче на статус и ефикасност сваког падохранца. Остаје та поука у нама за цео живот, пре и после војске, у јединици и ван ње, тако да понегде флоску- ла, код нас је сушта истина и заиста је: *Једном њадохранцац – увек њадохранцац.*

Комплексна и садржајна обука у падохранској бригади издвоји у сваком њеном делу оне који се посебно истичу, тако да се увек зна ко најбо- ље баца ножеве, ко предњачи у ори- јентирингу, ко ће заблистати на падохранском вишебоју, ко ће се најбрже верати уз уже или истрчати маратон. Чињеница да су у нечему најбољи не

значи да су лошији у другим актив- ностима, напротив, има падохранца који су у тој мери свестрани да би могли да се такмиче у сваком вишебо- ју који постоји. Свестраност у обуче- ности и усвајању вештина омогућава припадницима падохранске бригаде да када оду из јединице, пензионису се или по неком другом основу, могу да се баве нечим у чему су били јако добри. Отуд их видимо у многим клу- бовима, гледамо како освајају медаље и пехаре, не само у спортовима попут падохранства, параглајдинга или бо- рилачких вештина већ и многим дру- гим спортовима.

– Пракса је то свуда у свету. Па- дохранци и припадници специјалних јединица у целини су тражени, како због способности, знања и вештина које поседују, тако и због организаци-

оних способности које стичу у војним јединицама – тврди генерал Зонић.

Посебна прича су ветерани 63. падобранске бригаде. Познато је да су они увек били ближе бригади уколико су опасности по државу биле веће, а кад год је било најтеже, они су били уз своје бивше колеге. Не мобилишу се падобрански резервисти позивима, зову они сами једни друге, тако да се у прошлости дешавало да одзив резервиста буде и до 130 одсто. Тако је и данас.

ПРОСТОР СЛОБОДЕ – ИЗНАД ПРАГА СТРАХА

Памти се и да је сам долазак на рад или служење војног рока у 63. падобранску бригаду био изазов посебне врсте и да је та част припадала само одабранима. Имена владике пакрачко-славонског Јована, државног секретара у министарству здравља Зорана Радовановића, глумца Десимира Станојевића, новинара Мише Ристовића и многих других политичара, научника, вер-

ских достојанственика или спортиста говоре да су и познате личности, како у прошлости, тако и данас, желеле да буду део падобранске приче.

– Верујем да обука коју прођу у бригади познатима помаже да изграде самопоуздање. Код нас се у обуци померају прагови, не само по питању шта можете урадити већ и оног што смете да урадите, померају се прагови страха, тако да се људи који прођу кроз све то осећају спремнијим, уверенијим да могу урадити много тога што раније нису ни помишљали, тако да им све то доноси и успех у професијама којима се баве – каже командант 63. падобранске бригаде Ненад Зонић.

Наравно, питање које занима многе је како се данас постаје припадник 63. падобранске бригаде.

– Пут је јасан. Ми смо најбрже растућа јединица у Војсци Србије, захваљујући једино могућем принципу добровољности и приоритету у пуни. Ко год од војника и официра жели, може постати наш члан, нарав-

но ако успешно савлада селективну обуку, има потребне психофизичке и здравствене способности и одређене безбедносне верификације. Војници на добровољном служењу војног рока могу да се одреде да служе војску у весу падобранца и то након само месец и по дана обуке у неком од центара за обуку Војске Србије, а потом долазе у нашу јединицу где ће одслужити преосталих четири и по месеци и добити звање падобранца. Професионалне војнике у падобранској бригади најчешће регрутујемо из тог кадра. Припадници Војске Србије који су одслужили војни рок у другим јединицама или тренутно раде као професионални припадници, било да су војници, подофицири или официри, могу да се јаве на селекциону обуку у трајању од два месеца, која се изводи једном годишње. Они који савладају селекциону и падобранску обуку постаће наши чланови. Одзив и заинтересованост су велики, а нама је драго што и најбољи у рангу са Војне акаде-

мије бирају да дођу у 63. падобранску бригаду. Захваљујући пријему младих официра, подофицира и професионалних војника, бригада је данас не само бројнија и млађа већ и обученија и спремнија него што је то била пре повратка старог имена и статуса – истиче генерал Зонић.

Они који долазе у 63. падобранску бригаду вероватно се питају и како ће им изгледати радни дан у прослављеној јединици. Нема ту тајни, али да је уобичајено – није. Сваки дан је специфичан, некад се може завршити у 15.00 часова, али може потрајати и до сутра или прекосутра. Вратимо се, ипак, једном обичном дану, који започиње пресвлачењем у спортску опрему или униформу за извођење физичког вежбања, које траје читавих 90 минута. Оволико време за физичко вежбање карактеристично је за специјалне јединице, јер се тада проводе кондиционе вежбе, вежбе борења, примењено физичко вежбање и други облици. После јутарње смотре

РАТНА ИСКУСТВА СПЕЦИЈАЛНИХ ЈЕДИНИЦА

Рат Русије и Украјине не може да буде ван фокуса припадника 63. падобранске бригаде, који су у прошлости сарађивали, изводили обуку и учествовали на вежбама са припадницима специјалних снага и Украјине и Русије.

– Пратимо, извучимо искуства, анализирамо их и сигурно је да ћемо их примењивати и да ћемо прилагодити нашу обуку модерном ратовању, не само у погледу ангажовања људства већ и у примени ратних средстава. Беспилотне летелице, које и ми имамо у јединици, сада се масовно примењују и јасно је да пратимо како се употребљавају, ефекте које постижу и грешке које се чине. Пратимо, једном речју, дешавања на фронту, на коме се специјалне јединице употребљавају свакодневно и на свим правцима. Драгоцене су то лекције, из њих се много тога може научити – каже командант 63. падобранске бригаде бригадни генерал Ненад Зонић.

приступа се извођењу обуке по специјалностима која може бити основна пешадијска, специјалистичка, падобранска или нека друга. Вежбе гађања реализују се небројено пута годишње, ради се са минскоексплозивним средствима, увежбава гађање лаким преносним ракетним системом „стрела 2М”. Интензитет обуке је јаснији након увида у више од десет хиљада изведених падобранских скокова падобранима типа „крило” и десантним падобранима, реализацију основне падобранске обуке за више десетина лица, као и провођење више падобранске обуке и курсава инструктора падобранства. Врхунац обуке, свакако, представља учешће на здруженим тактичким вежбама и реализација тактичких и показних вежби.

ПРВИ НОЋНИ ПРЕЛЕТ

Обука која се изводи у 63. падобранској бригади има за циљ повећање оперативних способности једини-

це. Она треба да учини падобранце спремним за извршавање борбених задатака. Састоји се из индивидуалне и колективне обуке, али је препознатљива по специфичним видовима обуке, карактеристичним за специјалне јединице попут падобранске обуке, тактичке обуке специјалних дејстава, обуке у скијању, исхране у природи, обуке на води, у верању лети и зими и других садржаја. Новина у обуци има, а најважнија је да се у последњих неколико година интензивно изводи преобука падобранаца за скакање са новим десантним падобраном чешке производње ОВП. Занимљиво је да су се и ветерани падобранци такође оспособили за скакање тим падобраном, који има одличне маневарске способности и знатно је бољи од ранијег десантног падобрана. Текући поступак куповине падобрана француске производње са куполом 420, који убрзо треба да уђе у наоружање јединице, и испитива-

ПАДОБРАНСКИ ВИШЕБОЈ

Падобрански вишебој је несумњиво најнапорније и најсвестраније војничко спортско такмичење у Србији, које уједно представља и својеврсну проверу и потврду оспособљености јединица Војске Србије и гостију из иностранства.

ње додатних француских падобрана типа „крило” за увођење у наоружање наредне године говори да је опремљеност савременим падобранима све боља.

Нови падобрани и додатна опрема – хладна и топла светла, блескалице, хладна црвена и зелена светла – омогућили су поновно извођење падобранских скокова ноћу.

– Имали смо прекид од двадесетак година у извођењу падобранских скокова ноћу, пошто ваздухоплови и опрема коју смо користили нису били поуздани за извршење таквих скокова – каже бригадни генерал Зонић.

– У последњих пет-шест година то се променило и вратили смо праксу извођења ноћних скокова. Прошле године имали смо први ноћни прелет на познатом терену са високим искакањем и високим отварањем, на потезу од Прокупља до Ниша, у дужини од тридесет километара. У пракси то значи да можемо да летимо на нашој територији, а приземљимо дубоко у позадини непријатељских снага. Ове године скок падобранима у ноћним условима извели смо у рејону Новог Пазара, на непознатом терену, уз високо искакање и ниско отварање. Такав скок са опремом и наоружањем представља врхунски ниво обучености у падобранству, јер подразумева слободан пад током којег падобранац мора да се позиционира у одговарајући положај и прецизно приземљи на право место.

Ноћни скокови из различитих типова ваздухоплова представљају један од важних сегмената напред-

не падобранске обуке, која се реализује с циљем увежбавања и провере оспособљености специјалних тимова 63. падобранске бригаде за извршавање борбених задатака и примену вертикалног маневра у ноћним условима и на непознатом терену, чиме се наравно постиже фактор изненађења. Познато је да се изненађење може постићи и верањем преко стрмих брда и планина, због чега се у падобранској бригади велика пажња придаје и тој врсти обуке. Недавно је у 63. падобранској бригади организован курс извођача обуке верања лети и горске службе спасавања за припаднике нишке падобранске бригаде, 72. специјалне бригаде, извиђачких јединица Војске Србије и за припаднике Сектора за ванредне ситуације МУП-а Републике Србије. Најзанимљивији делови обуке у верању везани су за технике и тактике кретања по тешко проходном терену, верање на планини, спасавање и евакуацију угрожених и повређених, док је посебан квалитет проведене обуке у томе што је коришћена савремена верачка, планинарска и опрема за спасавање, те ангажовање хеликоптера РВ и ПВО.

У СУСРЕТ ЈУБИЛЕЈУ

Сарадња 63. падобранске бригаде са специјалним јединицама из иностранства утихнула је између два празника због познатих ограничења у делу те обуке, али то не значи да је није било. Падобранци су крајем 2021. извели падобранске скокове техникама „виво” и „вино” у Центру за обуку специјалних јединица оружаних снага Републике Турске у Анкари, док је у јулу ове године група падобранаца провела обуку у ваздушном тунелу у Прагу, у Чешкој Републици. Падобранска екипа Војске Србије „Небеске видре” и ове године учествовала је са великим успехом на више међународних такмичења попут Светског војног падобранског првенства у Аустрији (Гислинг), као и на падобранским куповима у Босни и Херцеговини. Вишу падобранску обуку у бригади успешно су савладала двојица припадника оружаних снага Републике Кипар. Зани-

ОБУКА У ВАЗДУШНОМ ТУНЕЛУ

Припадници 63. падобранске бригаде су јула ове године боравили у Чешкој Републици, где су у Прагу извели обуку у ваздушном тунелу. Циљ је био да падобранци савладају елементе слободног пада и оспособе се за падобранске скокове са торбама за терет, односно наоружање и војну опрему. Сваки падобранац је у ваздушном тунелу провео време еквивалентно слободном паду оствареном приликом извршења педесет тренажних скокова из ваздухоплова са висине од четири хиљаде метара, што јасно указује на знатну уштеду материјалних ресурса 63. падобранске бригаде и Војске Србије. Важан сегмент обуке наших падобранаца у Прагу била је и размена искустава са инструкторима за обуку из Чешке Републике.

мљиво је да се у овом тренутку више припадника 63. падобранске бригаде налази на обуци у САД која се бави пријемом и одржавањем нових борбених возила „хамер”, који треба да пристигну у јединицу, где ће уз нова борбена возила „милош” и нова путничка возила „тојота” знатно ојачати маневарске способности бригаде. Падобранска бригада бележи значајне помаке и у другим сегментима опремања јединице савременим наоружањем и опремом, поготово у делу нових падобрана и савремених оптоелектронских средстава.

Планови за развој 63. падобранске бригаде су јасни, како у погледу опремања, тако и на пољу обуке, попуне јединице младим кадром, повећања оперативних способности и извршавања свих постављених задатака.

– Специјалне јединице су готово увек у стању повишене борбене готовости – говори генерал Зонић – нама је то свакодневица. Можемо увек да реагујемо, имамо разрађене планове, тимове, оперативне процедуре, расположивост средстава, како наших, тако и РВ и ПВО, тако да смо спремни да извршимо све задатке.

Јубилеј се ближи, дан јединице прославиће се 78. пут 14. октобра, а обележиће се и две деценије од сечења првог славског колача у Војсци Србије после Другог светског рата. Биће то добра прилика да се домаћини и гости подсети узбудљиве традиције 63. падобранске бригаде, одржаће се ревијални падобрански скок, окупиће се ветерани, пријатељи бригаде, наградиће се најбољи. За све њих битан је сусрет са породицама погинулих падобранаца у ратовима и приликом падобранских скокова, са најближима педесет јунака чија су имена уписана на *Зиг сећања* спомен-собе. Бригадни генерал Ненад Зонић биће у тим тренуцима и командант бригаде и члан породице, пошто је рођеног брата, падобранца, изгубио у рату деведесетих година.!

Фото: Јово Мамула и Даримир Банда